

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

Előfizetési díjak:
egész évre 4 frt, fél évre 2 frt; községi jegyzőknek és tanítóknak egész évre 3 frt.
Magán hirdetések díja:
Háromszor hasábozott garmond sorért 5 kr; bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.
Hivatalos hirdetések díja:
Egyszeri közlésért tekintet nélkül a szöveg nagyságára, bélyegdíjjal, nyugtábélyeggel és támlappal együtt 3 frt.
Myitté soronként 30 kr.
többesüri hirdetésnél kedvezmények nyújthatnak.

A lap eszellemi részét illető levelek a szerkesztőséghez, pénz küldemények és hirdetések a kiadóhivatalhoz címezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bérmentellen levelek csak ismert kóztól fogadtatnak el.

Analógia.

Szavahihető öreg urak beszélnek, hogy a régi jó világban Somlyón, a Kabós udvarában négy szamarat tartottak arra a célra, hogy a ház szükségére az udvarba vizet s a parádés lovak számára élelmi szert hordjanak.

A szamarak igen jó ellátásban részesültek; kevés dolguk is volt, jó husban, jó vérben voltak.

A hetes, a ki velök dolgozni s nekik gondjukat viselni volt melléjük rendelve, szegény állatokat kinozta s egész paszszóival püfölte őket.

Egy délután, a mint a szamarak a csűrös-kertben legelészték, oda ment a hetes, hogy felhajtja őket az udvarba. Ekkor is azon kezdte, hogy a melyiket legközelebb érte, arra jót huzott a kötőfékkel.

A szamarak mintha valami titkos jellel összebeszéltek volna, hirtelen körül fogták a hetest s mire a többi cselédség segélyére érkezhettek volna, össze-vissza rugdosták, harapdálták, a szó szoros értelmében darabokra marcangolták.

A szilágy-nagyfalusi nép fellázadásáról közelebbi számunkban írottakat olvasva, idegen ember, a ki a mi vidékünket, a mi csendes, türelmes falusi népünket nem ismeri, olyan véleményt alkot magának, mintha ez a szilágysági nép valami békétlen, kötekedő és törvény ellen rugódozó, veszekedett faj lenne.

A viláért sem! Csendes, türelmes és engedelmes ez a szilágysági nép, olyan mint a . . . számár.

Hogy Szilágy-Nagyfaluban mégis

kirugott a hámból, hogy az igazságszolgáltatás pallosát maga akarta kezébe ragadni s azzal maga akart féktelen dühében vaktába hadonázni, azon, akik az előzményeket ismerik, legkevésbé sem csodálkozhatnak.

Elitéljük, élesen elitéljük a szilágyságiak viselkedését, mert az a törvényes felsőbb hatóság ellen való feltámadás nem méltó viselkedés egy értelmes magyar község felvilágosított lakosságához.

És pedig annál inkább, mert ebben a lázadásban nem kóbor cigányok és szemeten szedett csöcselék nép, hanem a falunak értelmes, józanabb gondolkodású része vett részt, olyan emberek, akik tudhatnák azt, hogy az önbíráskodás semmi körülmények között sem lehet megengedve.

Elitéljük, mert azért, hogy egy magát a mult századok zsarnok világába képzelő mánás féktelen kedvteléseit utoljára olyan tragikus módon végződtek, — arra, hogy a nép vasvilára kapjon s önmaga akarjon igazságot szolgáltatni, megfelelő indoka nem volt, nemcsak azért, mert ama szerencsétlen földmivesnek haláláért a törvényes elővizsgálat folyamata már akkor megindítva volt, — de nem volt indoka azért sem, mivel bíróságunk részrehajlatlan s igazságos eljárásában kételkedni, a multat tekintve, oka sem lehetett.

De hát elvégre is Szilágy-Nagyfaluban kevés híján ismétlődött a sommályi számár história.

Szerencse, hogy a szamarakat idejében lefűlelték s a hetes elmenekült boszulói elől.

A napokban Magyar-Keczel köz-

ségből levelet kaptunk, melyben a levél írója keservesen panaszkodik a községi előjáróság ügyefogyottsága és egyszersmind botrányosan sérelmes elbánása ellen.

Azt írja a levélben, hogy Magyar-Keczel község határa az 1896. évi augusztus havától mostanig a száj- és körömfájás miatt szoros zár alá volt vetve, a községből egyetlen egy szarvasmarhát, egy bornyufiókot, vagy egy malacot sem volt szabad kihajtani s így a föld népe nem tudván az adót miből fizetni, a községi képviselői folyamodott a pénzügyigazgatósághoz s a vármegye alispánjához, hogy segítsenek a szegény lakosságon, adjanak időhaladékot az adófizetésre s a végrehajtási eljárást szüntessék be.

Na hát lett is a folyamodásnak eredménye, mert a pénzügyigazgatóság kiküldte Posner Adolf sz.-somlyói lakost, állami végrehajtóképpen és ez az uraság az új év első napján, mikor a lakosság a templomban volt, a községi főbíróval és jegyzővel házról házra járt és szüro-nyos csendőrfedezet mellett szedte össze a zálogtárgyakat, s míg a nép a templomban imádkozott, az alatt a törvény emberei fölfeszítették a góréját s úgy viték össze tengerijét a község házához, méltó megünneplésül a második ezredév első reggelének.

Hát volt-e szükség arra, hogy az ünnepet megszüntessék?

Hát lehet-e ezt a brutális eljárást valamivel indokolni?

Van-e erről a lelketlen expeditió-rul tudomása a pénzügyigazgatónak, az alispánnak, a főispánnak, a pénzügyminiszternek?

Ugy látszik, Szent-Pétervár nagyon messze van.

Az első és második eset között szoros analógia létezik.

A nagyfalusi báró úgy viselkedett sok esetben a föld népével szemben, hogy a közigazgatási hatóság beavatkozása vált volna szükségessé. Magán panaszos nem volt s a hivatalból beavatkozás elmaradt. Bekövetkezett a szomorú eredmény.

A községekből hallik és újból hallik a panasz az előjáróságok kiméletlen elbánása miatt. Magán panaszos nem igen akad, mert kinek lenne kedve magára zudítani a kis hatalmasok nagy haragját?

Mondják szavahihető emberek, hogy van körjegyzőség, a hol három hónapon keresztül szünetelt az adószedés. Végre bejelentették, hogy nem lehet a néppel bírni, állami adóvégrehajtó nélkül nem képes a községi előjáróság az adót és köztartozásokat felekezékválni. Kiszállott az állami adóvégrehajtó s kipótolta, amit az előjáróság elmulasztott. Az adózó nép meg issza a levét.

Szerencse még, hogy az ilyen esetek a kivételek közé tartoznak.

Evés közben jó meg az étvágy. Ki áll jót érte, hogy ezen most még kivételes esetek nem lesznek állandósítva?

A méltatlan bánásmód akár egyesekkel, akár hatóságokkal szemben, keserű gyümölcsöket terem.

Okuljunk a történeteken, nehogy a sommályi számár história megismétlődjék.

Bölni Sándor.

A „Szilágy-Somlyó” Tárcaja.

Nem élek én már . . .

Nem élek én már a világban,
Éltem is benne eleget.
Háborgó, sokszor szennyes árja,
Óh, bizony sokat hányt-vetett!
Többé nem vágyom küzdelemre —
Honnan vegyek hozzá erőt?
Éltem hajója összetörve,
Erős árboca rég ledőlt.

Sziklaparton hajóroncs vagyok,
Dühöngő orkán kidobott —
Lehet tőlem már szép az élet,
Nekem csak egy kinos robot.
Virulhat tőlem már a rózsza,
A mező mindig zöld lehet,
Kigyulhat a nap tűz-sugára
Attörve sötét fellegét.

Lehet már virággal beszegve
Előttem a további út,
Ha bénult lábam már előre
Menni, csak egy lépést se tud.
Lehet egy tündérbirodalom,
Paradicsomkert ez a föld,
Ha belőlem a sok gyötrődés
Hitet és reményt már kiölt.

Nem élek én már a világban,
Éltem is benne eleget.

Elvagyok addig is temetve,
Míg a sirásó eltemet.
Vágyam nincsen, se nem remélek,
Se nem várom a más napot,
Hisz' ugy sem vagyok, én egyéb már,
Mint egy megunt élőhalott.

G. Diószeghy Mór.

Ambició.

Irta: Prigl Olga.

Apró, helyes, szőke kis lány volt a Fejér Mártonék Gizikéje. Finom uras minden tagja, mozdulatai. Beszéde, hangja önkénytelen belopództa magát az ember szívébe. Hát még az a nagy, értelmes szeme, mely hol felcsillant, ha lelkesült, hol meg ha az alácsukott, selymes fekete pillák alól mosolygott elő, olyan volt, mint az égen megszakadt sötét felleg mögül kikandikáló menny tiszta kéksége.

Most végezte a negyedik polgárit s tanárai nagyon dicsérik. Bizony jól tenné, ha taníttatná, mondták az apjának.

Fejér Márton büszkén hunyorgott. — Körül-belül úgy lesz. Én ugyan nem vagyok barátja a dolognak, de hát a feleségem akarja. Tetszik tudni, ő ura leány volt, igen nagy familiából való.

Fehér Gizikét csakugyan föl vitték a tanítónő-képzőbe, Pestre.

Olyan örömmel ment, alig várta az elutazás napját. Aludni se tudott előtte való éjszaka.

Fejér Márton uram legelső legénye, Geszti Sándor se birta lehunyni a szemét akkor éjjel. Maga sem tudta mi leli s csak hánkodott ágyán jobbra-balra.

Miska inas jókat hortyogott a sarokba és Geszti Sándor úgy szeretett volna cserélni vele, mert hát . . .

Mert hát Miska inas még se nem érez, se nem gondolkozik, — legalább nem úgy mint ő.

De milyen bolond is volt, hogy fejébe vette Gizikét s még hozzá nemcsak a fejébe, de a szívébe is. Nem tehet róla sem ő, sem a leány, se más. Pedig hát lefújtak már annak, le a sok reménységnek. Fejér Gizi nem lesz Geszti Sándorné soha, Fejér Márton urnak neveli a leányát.

A legénynek olyan nagy keserűség szállott a lelkére.

Csak nevelje, vigasztalja magát aztán, — neki ugyan nem kell. Átok a házra a nagyravágyó, tudákos asszony, a ki okosabbnak tartaná magát az uránál. S Geszti Sándor erősen megfogadta, hogy többé nem gondol a leányra, — nem törődik vele egy szikrával se.

Hanem azért, mikor hajnalra hallotta, hogy fordul ki a kocsi a kapun, bizony odaugrott az ablakhoz s utánna nézett.

Pedig a szíve sajgott bele, aztán meg nagyot, hogy a leány megpillantva őt, visszakialtott.

Az isten áldja meg Sándor.

— Az isten áldja . . .

A köny a szemébe szökött, aztán meg a könyén keresztül valami kis hal-

vány világ mosolygott a lelkébe biztatólag.

A leány olyan szépen nézett vissza rá, olyan szépen nézett s ejtette ki:

Az isten áldja meg Sándor . . .

Hátha . . .

Olyasféle tűz a szerelmet tápláló reménység, mely igen soká lappanghat a bubánat, a lemondás sötét pernyéje alatt, de a legkisebb fuvalom, egy jó szó fel tudja ezt élesíteni újra.

Geszti Sándor is úgy volt vele, a szegény. Alig győzte várni, hogy leteljen az az egy esztendő, mely elhozza a nagy vakációt.

Maga se pihent azóta. Különösen is ügyes ember volt mindég, szerencséje sem volt rossz.

Nemrég bevásárolták uradalmi gépésznek s bizony nem egy jómódu leány vetette utánna a halót.

Geszti Sándor jól elcsukta előlük a szívé.

Pedig hát Fejér Gizike olyan nagyot változott egy év alatt. Megnőtt, komolyabb lett. A karcsu magas alakjával, büszke szépségével olyan volt mint egy királyné. De meg a magaviselete is olyan hideg, rátartó, a régi Gizikéből nem maradt belőle egy csepp sem.

Esztendő-esztendő után siklott tova. Fejér Gizella első tanítónője lett a pesti képzőnek. Nem maradt senkije.

A sok munka közönyössé tette fogékony lelkét.

Szép homlokára oda fészkelte magát egy-egy ránc. A fiatalsága elszállt, elrö-pült felette, éssze se vette, mikor, ho-

Kérelem a t. közönséghez.

A szilágy-somlyói ref. egyház temploma régen kijavításra vár. A szükséges költségek fedezésére azonban az egyház pénztára nem képes és így igénybe kell vennünk a társadalmi segélyforrásokat is. E célból határozta el az egyháztanács, hogy egy táncmulatság rendeztessék, melynek jövedelme kizárólag a templomjavítási munkálatra fog fordíttatni.

A közvacsorával egybekötött táncvigalom f. hó 31-én tartatik meg. A t. közönséghez fordulok felekezetikülömbőség nélkül és kérem, hogy ne tekintsenek ebben kizárólagos kálvinista célt, mert a kulturális intézmények előmozdítása nem különleges, hanem közérdek.

A templomok egyik bástyái a tiszta erkölcsnek, a közjólét felvirágzásának. Igyekezzünk e bástyákat erősíteni, javítani s ezzel nemcsak a közjónak, de saját magunknak is szolgálatot teszünk.

Kérem tehát minden barátját a nemes törekvésnek, szíveskedjék részvételével mulatságunkat előmozdítani, a jökedv óráinak örömvirágai meghozzák a maguk gyümölcsét.

A rendező bizottság nevében:
Gáspár István.

Állatbiztosítás.

A socialis kérdés olyan, mint a monda szerinti ama bizonyos kő, melyet hajdan helyéről egy földműves elemelt és a melynek nyomán feltoluló víztömegből keletkezett a Balaton tava.

Jó, rossz irányban, minden socialista ilyen köveket hengerget.

Lehet, hogy többet találunk tervezni, mint a mennyit anyagi erőnk megbir, de jusson eszébe mindenkinek a természet örök és változhatatlan törvénye, mely milliom és milliomszorosa több magot, több csirát termel, mint a mennyi valósággal életre kelhet.

Ez az örök törvény az eszmék világában is érvényesül, mert igen-igen sok eszmét kell termelnünk, hogy azokból egyet-kettőt megvalósíthassunk.

Üres óráimban én is erre az eszme gyártásra vállalkozom, a jövő fogja majd megmutatni, hogy az elemelt kő nyomában felfakadt nagy tömege a víznek nyugodt, csendes Balatont fog-e képezni, vagy romboló vízarádást?!

Azt hiszem, hogy Balatont, melyben a jólétnek örvendő halak — a földművesek és földbirtokosok — megelégedetten fognak nem tengeni, mint ma, de megerősödve; megizmosodva a maguk, családjuk, hazánk és az egész emberiség javára élni és dolgozni.

*

A trónbeszédben megragadta figyelmet egy szó: „állatbiztosítás“. Megki-

serlem azt megmagyarázni, hogy azok is megértsék, kik ezt eddig talán figyelemre sem méltatták.

Akár államilag, akár megyeileg, akár községileg, akár szövetkezeti uton, akár bármely más alkalmas módon fogják azt eszközölni, a mai gazdasági rendet teljesen meg fogja változtatni.

Hiszen nem fog a kétökrös szegény gazda — ha egyik ökre el is pusztul — soha ökör nélkül maradni. Az a pár krajcárja, a mibe az állatbiztosítás fog kerülni, busásan meghozza kamatját abban, hogy a többi gazdák aránylag az ő kárát pótolni fogják.

Nem fognak parlagon heverni azok a határszéli havasi legelők, a hová eddig csak elvétve mertek állatokat legelni hajtani, mert az elkárosodás veszélyének voltak kitéve. Hiszen ha egy-egy ökröt a farkas el is fogna, azt — mert a kár közös — könnyen viselnék el.

Az állatbiztosítást okvetlenül követni fogja a gazdák összes állatainak törzskönyvezése; és ha ez meg van, feltétlenül meg fogja teremteni az ingó jelzálógforgalmat.

Ez pedig megmérhetetlenül nagy lépés lenne a gazdák helyzetének javítása útján.

A határszéleken a marhacsempészet megakadályozásáért az állatok törzskönyvezése már keresztül van vive.

Ott minden gazda kap egy takarékpénztári betéti könyvhöz hasonló kis könyvecskét; abban állatai körül vannak írva és ennek megfelelőleg vezet a törzskönyvvezető egy-két krajcárnyi díjért az az állat törzskönyvét és mindkét könyvbe a marhákra vonatkozó minden változást gyarapodást és apadást közhitelességgel bevezet.

Magam tapasztaltam a havasálján, hogy bírói végrehajtó a bírói végrehajtást úgy eszközölte, hogy a több mint egy napi járó havasi legelőre kihajtott ökrökre vonatkozólag úgy foganatosította a bírói zárt, hogy ennek megtörténtét a törzskönyvbe és könyvecskébe leendő bejegyzés céljából a kinevezett könyvvezetőnél jegyzőkönyvbe adta. És ezzel a bírói végrehajtás be lett fejezve.

Ha gyakorlatilag jól beválik az ilyen ügyekben, miért ne lehetne az állati törzskönyvek segélyével az ingó kézi jelzálógbaadást foganatosítani? A törzskönyvvezető rendes közhitelű bevezetéssel foganatosítaná azt, körülbelül úgy, mint az ingatlanoknál, csak kevesebb formassággal.

Például: nem kellene kérvény; elég lenne, ha a közokiratot a hitelező felmutatja, azt a törzskönyvvezető záradékolná, e záradékot a törzskönyvbe is bevezetné; és a mikor a marhaleveleket kiállítja, e záradékot arra is rávezetné.

A vevő a vásárlkor tájékozva lenne azonnal, hogy az az állat, melyet megvesz, esetleg többekkel együtt, bizonyos összeg erejéig kézi jelzálóg tárgya és a vételár kifizetése előtt a hitelezővel jönne tisztába.

teményében őszintén és közvetlenül, minden világfájdalom és szertelenség nélkül dalol, a mit bánatos szíve átérez. Ha élete nem lett volna oly szomorú, talán egy verset sem ír, egy szép asszony, a kivel vezegete megverte, Szendrey Klára kényszerítette, hogy dalban keseregje mindazt a bánatot, a mit a hangulat embere érez, ha hűtlen asszonynyal veri meg a teremőt. Költeményeit mindig a hűtlenségtől sovárgó lélek inspirálja; ime egyik szép verse:

Kin az élet! — sérti lelkem
A léhák beszéde,
Az én életem szebb jövőnek
Nem néz már elébe.

Régi boldog szerelmemnek
Se híre, se hamva,
Kit szerettem, annak szíve
Hozzám meg van halva.

Nem jön vissza boldogságom
Napsugaras fénye,
Mintha az én bus szívemnek
Homályától félne.

Lépten, nyomon keserűség,
Bánat üldöz engem,
Mert látnom kell széjjel szórva
Öt édes gyermekem.

De még nem ért e csüggedés
Földre sujtó átka,
Megtépedett szerelmemnek
Kínó még a szárnya!

Reményt vesztett bus szívemben
Meghal még a bánat,
Megmutatom, hogy nem leszek
Csufja a világnak!

Valóságos életrajz, igazi bánattal, megható módon. Nem titánoskodik, nem szertelenkedik s őszinteségével mégis megindít. Ilyen minden poemája, egyszerű, mint a bengecsei róna mezei vi-

Ma a gazdák személyes hitele szinte két olyan drága, mint a kereskedőé. Azaz védekeznek a hitelezők: ha nincs jelzálógilag biztosítva, minden személyes hitel, mit a gazda igénybe vesz, több rizikóval jár, mint a kereskedőknél. Mert előbb a per, azután jön a végrehajtás és addig, míg a dolog annyira érik, tudhat a gazda ingó vagyonán, és az ingatlan rendszerint már dologi teherrel van terhelve; gyakran nem szükséges ingatlanokai kell a hitelezőnek megszereznie, ha nem is pénzéhez, de annak egyenértékéhez akar jutni.

A fent röviden kifejtett módon a hitelező előnyösebb helyzetbe fog jutni, el fogja engedni a rizikóért követelt kamattöbbletet és ezzel nemcsak a földműveseken, de a csak ingó vagyonnal, gazdasági beruházásokkal és felszerelésekkel bíró bérlo-ostályon is segítve lesz.

A kivitel módjainak megállapítása, az erre vonatkozó törvényjavaslat megszerkesztése és megokolása, egy szóval az előkészítés és gyakorlati keresztülvitel munkája a magyar gazdák dolga.

Saját jól felfogott érdekükben szerkeszték meg az erre vonatkozó törvényjavaslatokat és terjeszték azokat az országgyűlés elébe, mert ott kérelmük, követelésük nem lesz elhangzó szó. Hiszen a király, midőn trónbeszédében erre egyenesen felhívta a gazdákat, már kitűzte e dolgot a haladás zászlójára.

Dr. Gidófalvy István.

A sz.-nagyfalusi lövés.

A lapunk mult heti számában közölt szilágy-nagyfalusi szerencsétlen lövésről még most sem lehet határozattan megállapítani, hogy dulakodás közben történt-e a halálos lövés, vagy pedig a báró felindulásában lőtte le Nagy M. Bálintot.

A báró maga, a kolozsvári „Ellenzék“ tudósítója szerint, következőleg adja elő a dolgot:

Az eset napján délután kimentem töltött fegyverrel vadászni. Egy meredekebb terület élén haladtam, a midőn egy kóbor kutya került utamba. Én már régóta kiadtam rendeletbe, hogy a kutyákat a mezőre ne engedjék csatangolni, ezért felboszankodtam az eseten, fegyveremet vállhoz kaptam s rülöttem a kutyára. Lövésem a kutya hátsó részét sebezte. Vonitva nyargalt el.

Amint az uton haladok, előmbé jön a kutya gazdája Nagy M. Bálint. Kérdőre von a kutyáért. Én megállottam. Közöttünk szövéltás támadt, — mely alatt én önkénytelen mozdulattal a fegyvert, melynek egyik csőve megtöltve volt, vállamról leemelve, lábamhoz tettem, jobb kézzel tartva.

Beszélgetésünk alatt köztem és Nagy M. Bálint között alig egy lépés volt. Szokásom beszéd közben a kezeimmel

hadonázni, így történt most is, hogy kezem egy mozdulatára a fegyver ravasza hihetőleg a kabátomba megakadva, lecsapódott, a fegyver eldurant s legnagyobb rémületemre az előttem álló ember rögtön hanyatt esett. Én azonnal leterdelttem hozzá, hogy segélyt nyújtsak neki, de még jobban megrémültem, midőn láttam, hogy véletlenül elsült fegyverem töltése vakszeménél érte s agyveleje látszik. . .

Arra nem emlékezem, hogy midőn az emberrel beszéltem, a fegyver fel volt-e huzva, sőt azt sem tudnám megmondani, mely uton jutottam én be a mezőről Szilágy-Somlyóra.

Annyit tudok, hogy miután láttam, hogy az emberen már nem segíthetek, elhatároztam, hogy a járásbíró előtt jelentkezem, mert a falusi bíró előtt ez esetet bejelenteni nem tartottam célhoz vezetőnek. Jó ideig torony irányába haladtam, míg az országútra kiértem és pedig oly sebesen, hogy a két kutyám elmaradt tőlem, nem bírtak követni.

Midőn a járásbíró épületéhez értem, az izzadságtól facsaró víz volt rajtam a ruha, pedig elől még az inget is kinyitottam, hogy e melegeit ellensúlyozzam.

A zendülésre nézve elmondta a báró, hogy azon a község birtokos lakossága nem vett részt. A résztvevők jobbára cigányok és asszonyok voltak, s úgy hiszi, hogy a lázadás lecsilapodott volna közbelépés nélkül is annál is inkább, mert a falu gazdáit szíves figyelemmel és jó indulattal viseltetnek iránta.

Nincs okunk kétségbe vonni az „Ellenzék“ tudósításának hitelességét, de az igazság érdekében megkívánjuk említeni, hogy a báró ur a vizsgálobíró előtt nem így adta elő a lövés előzményeit. Mert a mint a kapuján kilépett, mindjárt meglátta, hogy Nagy M. Bálint kutyája annak szekere mellett halad s már ott learkarta löni a kutyát, de az a bárónak éppen az uton levő ökröfogatai között bujkált s attól tartva, hogy saját ökreiben teszen kárt, nem lőtt rá a kutyára, hanem kísérté Nagy M. Bálint szekerét, hogy alkalomadtán a kutyát lelőhesse, az pedig megsejtven a dolgot, lovai közé csapkodott és az országúton a Csicsó-tető felé elnyargalt. A báró pedig keresztül ment a régi vásártéren s elibe akart kerülni, de nem sikerült s csak később fenn a szőlőhegyen találta meg ismét a kutyát a Nagy M. Bálint szőlőjénél, hol a kutya gazdája, mikor hallotta a lövést, felszólította a bárót, hogy kutyáját ne bántsa, mert neki, mint faluvégén lakónak, arra nagy szüksége van. Ekkor dördült el a végzetes lövés, mely hogy miként történhetett, a vizsgálat van hivatva kideríteni.

Tény az, hogy a báró a nagyfalusi és más falubeli paraszt emberekkel gorombán bánt, úgy hogy a nép nem szertette, s éppen azért, mikor a szerencsétlenségnek hire ment, nem a cigányok, mint az „Ellenzék“ írja, hanem az ott lakó néhány uri ember kivételével az egész falu apraja-nagyja felzudult ellene s bi-

don villan föl költeményeiben s egy szép versében nejét megátkozza:

Átkom read te büszke nő, míg jársz az ég alatt,
Átkom read, te hűtlen, rossz tetteid miatt,
Vérző szívem az ég s a föld, tanuk hogy hű valék,
Megvetettél, de átkom él s meghallgatja az ég!

A csapás lesújtja, hogy többé föl sem tud kelni. A költők és boldogtalan szerelmesek közös betegsége: a tüdővész viszi sírjába.

Irodalmi hagyatékában számos költemény maradt, melyeket a juhász a bengecsei pusztán irt, különösen szép a Nagyunság című lírai verse, melyben a legbájosabb leíró részlet, megindító szubjektivitással jelentkezik. A költemények avatott műbírók kezén átmentek s azokról a többi között Rákosi Jenő, a legkiválóbb magyar esztetikus a legszebben nyilatkozott.

Főntebk azt mondtam, hogy Varga Mihály „irodalmi hagyatékában“ . . . hát neki nem is volt semmi más hagyaték, ellenben maradt négy kenyér nélküli árvája. Szövetkeztem a hátrahagyott árvák egy jó akarójával Chilkó László plébános urral s sajtó alá rendeztük Varga Mihálynak, a karcagi juhásznak összes költeményeit az árvák javára, bízva e becses lap közönségében, hogy kíváncsi lesz a csiszolatlan irodalmi gyémánt költeményeire, melyek valóban az igaz benső hangulatnak bájos alkotásai.

Szeretettel és érdeklődést kérek ez eredeti kiadvány iránt, annál is inkább, mert olcsó és mert minden befolyt fillér az árvák szájába ad betevő falatot, szolgál arra, hogy a népköltők árvái becsületes emberekké neveltessenek föl.

Verner László.

Egy csiszolatlan irodalmi gyémánt.

— Varga Mihály karcagi juhászlól. —

Valami tíz éve, hogy tollal keresem a kenyeremet. Sokat összeírtam ez alatt, de semmire se vagyok oly büszke, mint arra, hogy a magyar irodalom sorompói közzé én vezetek egy bámulatos, eredeti tehetséget, aki csak juhászember. Juhászember volt a karcagi rónán, de azért istentől való igaz poéta, olyan erős egyéniséggel, a mi csak a valódi tehetséget jellemzi. Varga Mihálynak hívták s költeményeit csak halála után ismeri meg a közönség. Mert mint a dallos pacsirta, ő sem a mások gyönyörködtetésére dalolt, de lelke kinjai nyihültek meg a dalban. Minden költeményét bánatos szívének panaszkodó hangulata teremti, minden köl-

zony ha a szolgabíróság a csendőrséget idejében oda nem rendeli, el sem lehet képzelni, minő szerencsétlenség fejlődött volna ki.

Az elővizsgálat befejeztetvén, az iratok most a kir. ügyészszégnél vannak, honnan a napokban visszaérkezve, a bűnvizsgálat úgy a Nagy M. Bálint halálának oka és körülményei, mint a lázadók-kal szemben együttesen fog foganatosíttatni.

A báró, kit alapjában igen jólelkű embernek mondanak, — de gyermekkora óta katonai neveléshez ugyszólva föltétlen parancsoláshoz s ellenmondás nélküli rendelkezéshez szokva, a néppel bánni nem tudott s ezért a falu népe nem szerette — rendkívül le van verve az eset által s a memennyire lehet sietett is a szerencsétlenséget enyhíteni. A meglőtt ember özvegyének, illetve örökösének a faluban egy kilenc kat. holdas belső telket adott, mely megér négy-öt ezer forintot.

A báró e hó 11-éig Szilágy-Somlyón tartózkodott egész családjával Halliarszky Sámuel jószágigazgatónál. Ekkor bement családostul Kolozsvárra s egyideig vissza sem tér, legfeljebb míg a vizsgálat folyamán jelenlétére szükség leend. Mondják hogy a báró nem is akar többé soha Sz.-Nagyfalusi lakos lenni.

Az „Ellenzék“ közleményét annyiban megigazítjuk, hogy az eset nem Mihály-Nagyfaluban (ilyen nevű község nincsen is), hanem Szilágy-Nagyfaluban történt és a miniszterelnöknek ez annyira nem faluja, hogy benne báró Bánffy Dezsőnek birtoka sincs.

József főherceg könyörületessége.

A sors határoz életünk és körülményeink felett. Évek hosszú során nem történhet meg az miért folyton sovárgunk s viszont egy perc alatt megtörténhet az mi még gondolatunkban sem volt. Mikor kezdünk már reményeinkről is lemondani, abban a percben jelenik meg a megváltó e szavakkal: „Bizva-bizzál“.

Ily megváltó, szerepet tanusított József főherceg ő fensége a Sz.-Cseh mellett fekvő Oláh-Nádasd községbeli Vajda Lászlóné, különben jó módban élő román asszonnyal szemben.

Meghatóan illusztrálja ez az eset is mily szép cselekedeteket szokott gyakorolni a nemesen érző főherceg. Oly cselekedet ez, melyet egy költői toll sem lenne képes elég híven ecsetelni.

Az eset a következő:

Az említett asszony nagybetegségben szenvedett. Több fűrdőt bejárt a gyógyulhatás reményében. Látván, hogy ez mit sem használ, vidéki és budapesti orvosok gyógykezeléséhez folyamodott. Ezek gyógykezelésével sem érhetett célt. Végre ajánlották neki, hogy próbálja meg a Kneipp curát. El is ment, Kneipphez Hörishofenbe. Pár heti cura után azon bizalmas kérrsel járult egy ottani orvoshoz, hogy mondaná meg, lehet e curával a gyógyuláshoz reménye? Az orvos egész őszintén kinyilvánította, hogy teljes gyógyulhatást itt aligha fog nyerni. E nyílt kijelentésre — lehet a sok hiába való költséget is sajnálva — hangosan sirni kezdett. József főherceg, ki szintén Kneipp curát használt, épp ott sétált el történetesen, meghallván a sirást, bement kérdezősködni ennek ok felől. Miután felvilágosították a baj okáról, orvosát hivatva elő s az asszonyt megvizsgáltatta, az orvos kijelentette, jöllehet a baj kényes, de a reményt nem kell feladni.

A főherceg orvosa ajánlata után az asszonyt pár hétig még ott tartatta saját költségén; azután pedig szintén saját költségén Bécsbe küldte udvari orvosi kezelése alá, hol szerencsés operálással bajából teljesen felgyógyulva, egészségesen jött haza.

Érdekes továbbá, hogy ugyanazon községből a román pap felesége is épp akkor Kneipp curát használt ott, kit szintén a legnagyobb jótéteményben részesített a nemes főherceg ő fensége. A román pap hálálkodó levelére azon kitüntetésben részesült, hogy a Főherceg ő fensége arcképét is megküldötte sorai kíséretében.

Ingatlan birtok változások.

A sz.-somlyói kir. járásbíróság területén. Orbán Dániel és neje megvette Nagy Miklósné kémeri 1 szántóját 290 frtéért; Szabó István és neje Kovács Istvánné kárászteleki 1 kertjét 170 frtéért; Rosán György és neje ifj. Rád Mitru papteleki 1 kertjét 100 frtéért; Rosán Mi-

hály és társai örökölték Rosán Vonucz füzési összes birtokát; Gottibb Józsefné megvette Páska Silimonné szécsei 1 beltelkét 200 frtéért; Risz Flóre és társai örökölték Sisz Vaszi mároni összes birtokát; Czarkás Mihály Czurkás Szimjon keceli összes birtokát; Székely L. András és neje megvette Bányai András n.-falui 1 szántóját 150 frtéért; Sámuel Zsigmond Márkus Vasziné n.-derzsida 2 szántóját 130 frtéért; Holczér Pinkász Éles János m.-valkói 1 beltelkét 500 frtéért; Nyága Péter örökölte Nyága Ilie detreheimi összes birtokát; Csepei Miklósné ajándékba Csepei Bálint ippi összes birtokát; Dr. György Emód megvette Dráveczki Béla sz.-somlyói 1 házat 5800 frtéért; Grünberger Márton és neje Dr. Virág Béla sz.-somlyói 1 házat 1800 frtéért; Kovács Gábor és neje Petruka Anna és társai krasznai 2 szántóját 300 frtéért; Kriszte Vaszalika Pap János bojáni 1 beltelkét 100 frtéért; Orbán Erzsébet és társai örökölték Orbán K. András zoványi összes birtokát; Berdás Nucz és társai örökölték Bordás Vaszalika halmosdi összes birtokát; Andrásy Béla és társai örökölték Andrásy Gyula sz.-somlyói összes birtokát.

Különfélék.

— **Áthelyezés.** Dr. Kindris Gábor szolnoki kir. törvényszéki bíró a csanádi kir. járásbíróshághoz saját kérelmére áthelyeztetett.

— **Tanácsjegyző.** Unger Géza, a zilahi kir. törvényszékhez közelebbről kinevezett törvényszéki jegyző a debreceni kir. ítélőtáblához tanácsjegyzővé nevezetett ki.

— **Jótekonycélu táncmulatság.** A szilágy-somlyói ev. ref. egyház templomának kijavítására, 1897. évi január hó 31-én, a színház termeiben közcacsorával és tombolajátékkal egybekötött jótekonycélu táncestélyt rendez. Belépő díj személyenként 60 kr. Kezdeté este 8 órakor. Felülfizetések közönnettel fogadtatnak és hirdapilag nyugtáztatnak. Felkéretik a t. közönség nyere-ménytárgyak ajándékozására. Jegyek előre válthatók Farkas István ur kereskedésében, este a pénztárnál.

— **Népesedési mozgalom.** A szilágy-somlyói állami anyakönyvi kerületben az 1896-ik év folyamán köttetett összesen 35 házasság. (Ebből vegyes házasság 21). — Született 199, — elhalt 183 egyén. A születési anyakönyvből, mint kuriozumot jegyezzük fel, hogy egy házaspárnál ez évben kétszer, januárban és decemberben tett látogatást a gólyamadár.

— **Gyűjtés eredménye.** A vármegyei díszlobogóra eszközölt gyűjtés és a lobogó beszerzési költségei elszámolása felett mult évi december 10-iki rendkívüli közgyűlésben határozott Szilágyvármegye köztörvényhatósága. És pedig tudomásul vette, hogy a gyűjtés eredményeként a vármegye pénztárába befolyt összesen 788 frt 33 kr. Ebből két darab címeres lobogóra kiadott 709 frt 52 kr. A mutakozó 78 frt 81 kr. a vármegye majorsági pénztárába utaltatott be, azon kikötéssel, hogy a milennáriuszgyűlés eredeti jegyzőkönyvének kekötési költségeire fordíttassék.

— **Felhívas** a t. szőlőtulajdonosokhoz! Van szerencsém szíves tudomásukra hozni, hogy e hó 21., 22. és 23-án Szilágy Somlyóó szőlő fásajtási tanfolyamot fogok tartani. E tanfolyam naponként d. e. 9—12 és d. u. 2—4 óráig fog tartani, s mindazoknak, a kik nz ojtásmódok készítését jól elsajátítják, és sikeres vizgát fognak letenni, bizonyítványt fogok kiadni. Felhivom tehát úgy a szőlőtulajdonosokat, mint a szőlőmunkásokat, hogy e tanfolyamon — egy jó élelre fent késsel ellátva — jelenjenek meg. Egyuttal tudomására hozom a t. szőlőbirtokosoknak, hogy e tanfolyam ideje alatt mindazoknak, kik az 1896. évi V. t.-c. alapján nyerhető szőlőfelujítási kölcsönt igénybe venni óhajtják, készséggel utbaigazító felvilágosítással fogok szolgálni. Misztótfalu, 1897. január 6. Guzman Dénes kir. borászati felügyelő.

— **Jeles adóvégrehajtó.** Magyar-Keczelben új év reggelén, míg a nép a templomba volt, Posner Mór állami adóvégrehajtó, csendőr fedezett mellett szedte össze a zálogtárgyakat. Szépen kezdte meg a második ezredévet az állami végrehajtó ur s ha így halad, még sokra viheti.

— **A veszett kutyák** elleni rendőrségi intézkedéseket ajánljuk a közönség szíves figyelmébe. Ne sajnálják vagy megfelelő szájkosarat alkalmazni, vagy leghelyesebb, ha a kutyákat megkötik s egyáltalán nem engedik ki az utcára.

— **Pénzcsinálók.** A felső-báni hainis pénzverő cigányok benn hűsölnek a fogságban s ime nem okulnak esetükből a dádék. Kedden a Ruszka-féle (Dull és Zilahi) vásas boltból Rézműves János mároni cigány nyolevan krajcárért vett egy csomó cint. Az üzletben kiszolgáló segédek észre vették, hogy míg Rézműves benn az üzletben vásárol, az alatt az üzlet ajtaja előtt egy másik oigány ugyancsak kapacitál egy kótyagos fejtű oláh atyafit. A mint kimegy az üzletből Rézműves, azonnal átal adnak az oláhnak egy negyed kilónyi cinket, az pedig átad érte nyomban négy darab tizes bankót.

Az adolog feltűnik s gyanút heltvén, a rendőrséghez jelentést tettek. Hamar el is csípték mind három embert s a városi kapitányághoz bekisérték. Ott kivallották, hogy a cinket ezüst tallérok hamisítása céljából vásárolták s a Ráda Szimjon nevű bogdánházi embernek átadott darab, — mely mint nyers ezüst rud. szerepelt — negyven forint ellenében biztosítéskul lett átadva. mert úgy egyeztek meg, hogy az átadott cinkből a negyven forintért majd száz darab forintos tallért fognak a cigányok oda haza készíteni. Ugy látszott a befogott Ráda Szimjonon mintha nem is pálinkátul, de valami más bódító italtól lett volna elszédülve, melyet látván azért itattak vele a cigányok, hogy könnyebben boldoguljanak vele. A városi rendőrség átadta a három jó madarat a csendőrség kezébe, s most folyik a nyomozás, mely kifogja deríteni, hogy csakugyan hamis pénz veréssel foglalkoznak-e az elfogott cigányok, vagy csak a szegény leitatott oláhot akarták negyven forintig becsapni.

— **Jótekonyság.** Verner László, a „Békésmegyei Közlöny“ szerkesztője és Chilkó László körösladányi rom. kath. plebános előfizetési felhívat bocsátottak szét Varga Mihály karcagi juhász összes költeményeire, A könyv ára csekély 40 kr-ra van téve, mely összeg egészben az elhunyt szegény ember négy kiskoru árvájának nevelésére fog fordíttatni. Az előfizetési összegek Verner Lászlóhoz Békés-Csabára küldendők. Az érdekes íróval, kinek már egy szép költeményét lapunkban közöltünk is, maitarcánk bővebben foglalkozik.

— **Őrütl kántor.** A badacsoni gör. kath. kántortanító a közelebbi időkben olyan különösen viselte magát, hogy attól lehetett tartani, hogy elméje megzavarodik. A szerencsétlen fiatal ember Avram Ambrus végre is megtébolyodott s oly rohamosan tört ki rajta az örülltség, hogy a mi és a ki kezeügyébe esett, mindent összetört, zuzott. Az előjáróság végre is megunta őriztetni, megkötöztette, föltették egy szekérre s kedden délután beszállították a járási főszolgabíró elébe, hogy csináljon vele a mit akar. A főszolgabíró aztán orvosilag megvizsgáltatván, miután rajta az elmezavar kétségtelen tünetei mutatkoztak, azonnal Zilahra, a vármegyei kózkórházba szállította be. Szegény kántor, igen csinos külsejű fiatal ember. Gyakran hivatkozik katonaságára, a fegyvergyakorlatokra. Egyszer azzal dicsekszik, hogy a faluban ő parancsol mindenkinek, még a birónak is, máskor meg sajátáságos mosolylyal ajakán azt adja elő, hogy három szeretője is volt s ezek, — de hogy melyik, azt nem tudja — megbabonázták. Mikor a főszolgabírói irodába bevezették, azon kezdte, hogy kíséřőt panaszkolta, hogy neki nem hagynak békét, oda járnak hozzá az iskolába pipázni s kérte, hogy zárja be a főszolgabíró őket mind.

— **Az elhagyott őrállás.** Faragó Miklós egyéves önkéntesről lapuk előbbi számában hozott hírünkre a „Szilágy“ után megemlítjük, hogy való ugyan, miszerint nevezett önkéntes őrállását elhagyta s így a katonai szabályzatban előirt súlyos büntetést el nem kerülheti, — de az ítélet nincs még fölőtte meghozva.

— **Posta- és távirda statistika.** A szilágy-krasznai m. kir. posta-távirda hivatalnál az 1896-ik év folyamán felhasználott bélyeg 2768 frt 50 kr; feladatott 5615 drb. utalvány 120,482 frt 87 krral; érkezett 2790 drb. utalvány 59,264 frt 51 kr; postatakarékpenztárba 741 drb. befizetés 36,979 frt 10 kr; 54 drb. kifizetés 8303 frt 86 kr; feladatott 3724 drb. ajánlott levél; érkezett 3776 drb.; feladatott 1674 drb. csomag és pénzeslevél; érkezett 3329 drb. csomag és pénzeslevél ezért fizetettek 685 frt 88 kr. portó; kézbesítettek 34,600 drb. nőzőnséges levél és levelezőlap; feladatott 1208 drb. távirat; érkezett 1333 drb.

— **A „Fortuna“ aranybánya részvénytársaság** 25 koronás részvényeire mult hónap 20-án lezárt aláírás, mint értesülünk, fényesen sikerült. Az aláírásra bocsájtott 40,000 részvény jelentékenyen tuljegyezettett és a kibocsátó szindikátus már be is fejezte a repartírozást, a mi azért tartott hosszabb ideig, mert roppant számban jelentkeztek a kis aláírók, kik csak néhány részvényt jegyeztek. Ezek a kisebb aláírók teljes mértékben figyelembe vétettek, míg redukcio csak azoknál a nagyobb aláírásoknál történt, a hol a spekulációnális szándék valószínűnek látszott. Ez annál is inkább szükséges volt, mert a részvényekben a váltóházak közvetítésével élénk magánforgalom van jelentékeny ágióval. A részvények szétküldése teljes folyammatban van és még e hónap folyamában minden aláíró megkapja a részvényeit, a mennyiben annak a kötelezettségének, hogy az aláírási összeg hátralevő részét január 15-ig beküldi, eleget tett. Másrészt a társaság bányáiban, dacára a téli időnek, fokozott erővel indult meg a munka. A mig a társaságnak a technika legujabb vívmányai

szerint felszerelt gépei a helyszínére érkeznek, addig ott nagyban dolgoztak az aknak mélyítésén és a tárnák bővítésén, fejtik a zuzóércet, hogy a kiválasztás a gépek felállítása után azonnal nagyban történheessen. Az eddigi előmunkálatok után ítélve is már kétségtelennek látszik, hogy a társaság az 1897. évi április 30-án lejáró első négy havi üzletszaka után már májusban jelentékeny osztalékot fog fizethetni, mely osztalék a későbbi időszakokban bizonyára még növekedni is fog.

— **Vetőmagvak.** (Budapesti tudósítás) — Vörös here. (Lóhere.) Ana most kitudódott tény folytán, hogy honi termésünk, úgy a tavalyi, mint az idei, nagy részben Ausztriába és külföldre lett szállítva, a bel-földi forgalomban mult héten igen élénk hangulat uralkodott annál is inkább, mert általános vélemény szerint, a készletben lévő mennyiségek, a szükségletre nem lesznek elegendők. Feltehető ez némileg ama körülménynél fogva is, hogy guzdánk részéről máris oly nagy az érdekl, jobban mondvá a kereslet, mint a hozzá fogható ezen időszakban, már évek óta nem tapasztaltunk. Nemcsak az elsőrendű, hanem a közepes és gyengébb minőségeknek ára is felment, különösen azonban az elsőrendű illetve nagy-szemű, mert ezen minőség iránt külföldről még folyton érdeklődnek. — Lucerna. Franciaországból megszüntek az ajánlatok, Olaszországból csak itt ott kínálnak még valamit. Nálunk a mi kevés termést az ideén, már el van helyezve. — Takarmány-répa magvak a magkereskedőkné van már némi kereslete. A minőségek az ideén igen elűtnek egymástól; különösen sok a megázott, gyenge csiraképességű mag. — Baltacim, búkkók, muharmag, változatlan. Jegyzések nyersáruért 100 kilonkint Budapesten: Vörös here tavalyi termés 37—41 frt. Vörös here, idei termés 45—52 frt. Lucerna, tavalyi termés 40—45 frt. Lucerna, idei termés 48—55 frt.

— **Apróságok.** Kétértelmű. Adolár: Irmuska, majd ha elmegyek, megcsókolom! Irmuska (főlháborodva); Araátlan! Azonnal menjen el!

† Emlékezőtehetség. Utazó ügynök (a szolgálhoz, a ki kidobta): Mondja csak, nem Mayer és társánál szolgált magazazelőtt?

Szolga: Igen! Miért kérdezi? Utazó ügynök: Csak... ismerem a — fogását!

△ Monolog. Egy társaságban beszélgetnek a szórakozás neveiről; egyszer a asszony Balek urhoz fordul.

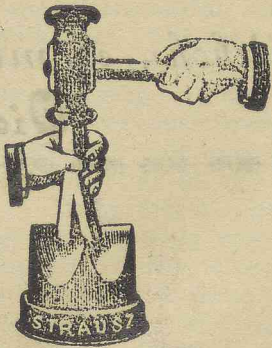
— És ön uram szereti a monologokat! Balek (szégyenkezve):

— Nem tudom kérem még nem ettem olyat.

— **Selyem-damasztok 65 krtól 14** frt 65 krig méterenként — valamint fekete, fehér, színes Henneberg-selyem 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként, sima, csikos, kockázott, mintázott, damaszt s. a. t. (mintegy 240 különböző minőség, 2000 szin és mintázatban) s. a. t. a megrendelt áru postabér és vámmentesen a házhoz szállítvat, postafordultával küld: HENNEBERG G. (cs. és k. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Svájcaba címzett levelekre 10 kros, levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓTULAJDONOS:
BÖLÖNI SÁNDOR.
HIRDETÉSEK.

Kitűntetett a millenniumi kiállításon
STRAUSZ-féle
csász. és kir. szabadalmazott több kiállításon kitűntetett
zajtalan faapritó gép,
háztartásoknak, mely bárhol az emeleten, meg a szobákban is az asztalon faapritáshoz használható. Bérmentve bárhova küldve 2 frtéért kapható.
Strausz Sándor
BUDAPEST,
VII., Károly-körút 9/24.

Hirdetmény.

Badacson község telekkönyve birtokszabályozás folytán átalakított és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. XXIX., az 1889. XXXVIII. és az 1891. XVI. t. c. cikkek tényleges birtok tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. XXIX. t. cikkben szabályozott eljárás a telekjegyzőkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosított.

Ez azzal a felhívással tétetik közzé:

1) hogy mindazok, a kik az 1886. XXIX. t. c. 15. és 17. §§-ai alapján, ide értve a §§-oknak az 1889. XXXVIII. t. c. 5. és 6. §-aiban és az 1891. XVI. t. c. 15. §-a a) pontjában foglalt kiegészítéseit és valamint az 1889. XXXVIII. t. c. 7. §-a és az 1891. XVI. t. c. 16. §-a b. pontja alapján eszközölt bejegyzések, vagy az 1886. XXIX. t. c. 22. §-a alapján történt törölések érvénytelenségét kimutatták; e végből törlési keresetüket 6 hónap alatt, vagyis 1897. június hó 30-ik napjáig bezárólag a tkvi hatóságához nyújták be; mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő után indított törlési kereset annak a 3-ik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat.

2) hogy mindazok, a kik az 1886. XXIX. t. c. 16. és 18. §§-ainak esetében, ideértve az utóbbi §-nak a 1889. XXXVIII. t. c. 6 §-ában foglalt kiegészítéseit és a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellenmondással élni kívánók írásbeli ellenmondásukat 6 hónap alatt, vagyis 1897. évi június hó 30-ik napjáig bezárólag a tkvi hatóságához nyújták be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után ellenmondásuk többé figyelembe vétetni nem fognak.

3) hogy mindazok, a kik a tkvi átalakítás tárgyában tett intézkedések által, nemkülömben azok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül az 1892. XXIX. t. c. szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által elébb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik, ideértve azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t. c. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a tkvi hatósághoz 6 hónap alatt, vagyis 1897. június 30-ik napját bezárólag nyújták be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmúltá után

az átalakításkor közbejött téves bevezetésből származó bármilyen igényletét jóhiszemű 3-ik személyek irányában többé nem érvényesíthetők.

Az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogának sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a kézbesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy a menyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat csatoljanak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtsanak, azok az eredetieket a tkvi hatóságnál átvehetik.

Kir. jbiróság mint tkvi hatóság. Sz.-Somlyón, 1896. december 12.

DONOVÁK SÁNDOR,
kir. aljbíró.

1—3

1852—1896. kig. sz.

Hirdetmény.

Kémer nagyközség képviselőtestülete egy 12,552 frt 82 kr. összegben előirányzott tervezetű község-ház és azzal egybekötött jegyzői lak építését határozta el.

Ezen fennebb említett s törvényhatóságilag is építeni engedélyezett község-ház építése, illetve ennek építésének szabályszerű biztosítása céljából 1897. évi február hó 1-ső napjának délelőtti 10 órájára Kémer község-házába zárt ajánlati versenytárgyalás megtartása tüze-tik ki.

A jelzett építkezést felvállalni óhajtok felhivatnak, hogy az építkezési vállalkozásra vonatkozó zárt ajánlataikat a kitűzött nap délelőtti 9 órájáig Kémer község előljáróságához annyiával is inkább igyekezzenek beadni, mivel a később érkezendő ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

Az építkezés befejezésének legvégső határidejéül 1897. évi október hó 1-ső napja állapíttatik meg.

Az építkezési tervrajz, költségvetés, valamint a részletes és általános feltételek, ugyszintén a kötendő vállalati szerződés minta példánya, a folyó évi december hó 31-ik napjától kezdve a községi hivatalos helyiség-

ben a hivatalos órák alatt a jegyző-nél megtekinthetők.

A községi előljáróságtól.

Kémer, 1896. december hó 25-én.

Orosz Zoltán,
községi jegyző.

Meleg András,
bíró.

„KÉPES CSALÁDI LAPOK.”

A legcselebb és azért a legterjedtebb képes hetilap! Megjelenik minden héten bő szépirodalmi és ismeretterjesztő tartalommal és külön beköthető regénymelléklettel.

Havonként kétszer „Hölgyek Lapja” című fél éves mellékletet ad, párisi divatképekkel és bő divattu ósitással.

A „Képes Családi Lapok” olyan szellemben és irányban van szerkesztve, hogy ifju és öreg külön s együtvéve élvezettel olvashatja.

A „Képes Családi Lapok”-ba a régi és újabb írói és költői gárda minden számottevő tagja dolgozik.

A „Képes Családi Lapok”-nak regényei, elbeszélései, rajzai, humoreszkjei, költeményei, kedélynemesítő olvasmányok. Iránycikkeivel a társadalom minden kérdéseire kiterjeszkedik Orvosi és egyéb cikkei pedig tanulságosak.

A „Képes Családi Lapok” minden évben négy regényt ad mellékletül, még pedig csinos színes borítékkal, éves előfizetőinek.

A „Képes Családi Lapok” boritéka szellemes és szórakoztató eszevességek, illetve kérdések és feleletek tárháza.

A „Képes Családi Lapok” előfizetői díjtalanul közölhetik gondolataikat az „előfizetők postájában”

A „Képes Családi Lapok” képei lehetőleg alkalomszerűek, díszesek és tanulságosak.

A „Képes Családi Lapok” 1897. január első számával XIX-ik évfolyamába lép.

Ez új évi számában következő érdekes és kiváló közlemények jelentek meg:

Csendes világ, regény Beniczky Bajza Lenkétől; Évfordulón, költemény, Jámor Lajostól; Régi történet, beszély Lauka Gusztávtól; Hogyan ruházkodjunk télen? orvosi cikk, dr Fodor tanártól; Bál után, vig monolog. Oláh Györgytől; A költő, költemény, Feleki Sándortól; Versék zenére, költemény, Rudnyánszky Gyulától; Boldog újévet! életkép, Mericzyné Karossa Irmától; Megnyugtató történet, freskó, Krudy Gyulától; Én is! regény, Tolnai Lajostól.

Mutatványszámokat bármikor szívesen küld a „KÉPES CSALÁDI LAPOK” kiadóhivatala Budapest, Vadasz-utca 14. sz. házában.

Előfizetési árak

a „Képes Családi Lapok”-ra a „Hölgyek Lapja” című divatlappal és a regénymelléklettel együtt:

Egész évre	6 forint.
Fél évre	3 forint.
Negyed évre	1 forint 50 kr.

FIGYELMEZTETÉS.

A ki 3 előfizetést gyűjt s az előfizetési összeget egyszerre beküldi, annak elismerésül egy díszes emlékkönyvet küld a kiadóhivatal.

Kérjük az előfizetéseket megújítását s lapunknak az ismerősök köreiből terjesztését.

A ki az egész évre szóló hat frtyi előfizetési összeget 80 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak elismerésül 4 regényt küldünk; a ki 3 frt előfizetési összeget 40 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküld, annak két regényt küldünk elismerésünk jeléül, és a ki csak 1 frt 50 krtyi negyed-évi előfizetési díjat 20 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküld, annak a kiadóhivattal egy regényt küld jutalmul.

Előfizetéseket (a hónap bármely napjától) elfogad a „KÉPES CSALÁDI LAPOK” kiadóhivatala, Budapest, Vadasz-utca 14. szám.

6—6

BÖLÖNI SÁNDOR**KÖNYVNYOMDÁJA******* SZILÁGY-SOMLYÓN. *****

Ajánlja a mai kor kívánalmainak teljesen megfelelő betűkészlettel, díszítésekkel és a legújabb szerkezetű GYORSSAJTÓVAL ellátott könyvnyomdáját, mindenféle nyomdai munkák gyors, csinos és hibátlan elkészítésére.

A LEGJUTÁNYOSABB ÁRBAN ÉS LEGRÖVIDEBB IDŐ ALATT KÉSZIT:

TUDOMÁNYOS és SZÉPIRODALMI KÖNYVEKET,

FOLYÓIRATOKAT, KÖRLEVELEKET, SZÁMLÁKAT, ÁRJEGYZÉKEKET, FALRAGASZOKAT,

BÁLI ÉS LAKODALMI MEGHÍVÓKAT, ELJEGYZÉSI KÁRTVÁKAT,

LEVÉLPAPIROKRA és BORITÉKOKRA CZIMEKET, NÉVJEGYEKET stb.

Hoczkás és sima levélpapírokkal,

boritékok, és mindennemű nyomtatványhoz nagyválasztékú papírkészlettel rendelkezik.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan teljesíttetnek.

UGYANITT MEGRENDELHETŐ A

„SZILÁGY-SOMLYÓ”

TÁRSADALMI HETILAP, MELY A MEGYE EGYIK LEGELTERJEDTEBB LAPJA.